

Wspomnienie o prof. drze Karolu Ermichu

Воспоминание о проф. докт. Кароле Эрмих

Dr Karol Ermich, Professor — Obituary Note

18 czerwca 1976 r. po długotrwałej chorobie zmarł w Krakowie w siedemdziesiątym czwartym roku życia prof. dr Karol Ermich, były dyrektor Instytutu Przyrodniczych Podstaw Leśnictwa i wicedyrektor Instytutu Hodowli Lasu AR w Krakowie.

K. Ermich urodził się 25 III 1904 r. w Krakowie. W 1932 r. ukończył Wydział Lasowy Politechniki Lwowskiej i podjął pracę w administracji lasów gminnych miasta Lwowa. W latach wojennych pełnił między innymi obowiązki pracownika techniczno-leśnego w Basiówce koło Lwowa i inżyniera leśnika w centrali przemysłu drzewnego we Lwowie.

W 1946 r. jako repatriant sprowadził się do Krakowa i podjął pracę na stanowisku starszego asystenta w Katedrze Ekologii i Klimatologii Leśnej Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierowanej przez prof. dra Dezyderygo S z y m k i e w i c z a.

Dzięki zainteresowaniom naukowym oraz wyjątkowej pracowitości szybko zdobywa stopnie naukowe: w 1951 r. doktora nauk leśnych w Katedrze Botaniki Leśnej UJ oraz w 1954 r. docenta w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin UJ. W 1962 r. przeszedł do pracy w Zakładzie Badań Leśnych PAN obejmując stanowisko kierownika Pracowni Ekologii Leśnej. W 1964 r., z chwilą reaktywowania Wydziału Leśnego przy Akademii Rolniczej w Krakowie objął Katedrę Ekologii i Klimatologii Leśnej. W 1965 r., w uznaniu poważnego dorobku naukowego, nadano K. Ermichowi tytuł profesora nadzwyczajnego. Po reorganizacji struktury Wydziału został mianowany dyrektorem Instytutu Przyrodniczych

Podstaw Leśnictwa, a po kolejnej reorganizacji zastępcą dyrektora Instytutu Hodowli Lasu, przechodząc z tego stanowiska w stan spoczynku w 1974 r.

Profesora Ermicha cechowały zawsze energia i wielka pracowitość oraz zaangażowanie w pracy społecznej. Już w okresie studiów był znanym działaczem Towarzystwa Uniwersytetów Robotniczych (TUR) i Towarzystwa Uniwersytetu Ludowego im. A. Mickiewicza we Lwowie, gdzie zajmował się popularyzacją wiedzy przyrodniczej oraz społeczno-politycznej w środowiskach robotniczych. Był również delegatem PPS w Międzynarodowym Biurze Pracy przy Lidze Narodów w Genewie.

Działalność naukowa prof. K. Ermicha przyczyniła się w istotny sposób do rozwoju ekologii leśnej w Polsce. Pozostawił on po sobie 55 prac naukowo-badawczych, głównie z zakresu fitoklimatologii leśnej i dendroklimatologii. Gruntowna i rozległa znajomość dorobku naukowego w zakresie uprawianej dyscypliny pozwoliły mu podejmować problemy badawcze o charakterze pionierskim w naszym kraju. Jego badania nad osadami z mgły w górskich obszarach leśnych, prowadzone po raz pierwszy w Polsce, zwróciły uwagę hydrologów na istotne znaczenie opadów poziomych w bilansie wodnym ziem górskich. Zapoczątkował On i rozwinął w Polsce badania dendroklimatologiczne przygotowując grunt do kontynuowania tej tematyki przez swoich uczniów.

Za wieloletnią ofiarną pracę dydaktyczno-wychowawczą oraz naukową prof. K. Ermich został odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, uhonorowany tytułem Zasłużonego Nauczyciela PRL i wyróżniony nagrodą Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego II stopnia.

Wpamięci naszej pozostaje On nade wszystko jako człowiek o wyjątkowej prawości charakteru. Ofiarnością, odwagą i uczynnością, stawianiem spraw ogółu nad sprawami osobistymi, niezwykłą obowiązkowością i pracowitością zasłużył sobie na najwyższe uznanie.

Zdzisław Bednarz, Edward Feliksik